

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/162/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719202408
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3719202408.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobkyne H. V., bytom H. F. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, proti žalovanému: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaniach žalobkyne a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 13Csp/93/2019-15 zo dňa 28. augusta 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I., II., IV. a V. p o t v r d z u j e .

II. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. m e n í tak, že ukladá žalobkyni povinnosť do 30 dní od právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia podať na súd žalobu proti žalovanému o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

III. Žalobkyňa m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8500091102 zo dňa 25.11.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom, a to až do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej. Výrokom II. žalovanému uložil povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne GLASGOLD, s.r.o., so sídlom Bratislavská 445, Dubnica nad Váhom, IČO: 45 462 178, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy č. 8500091102 zo dňa 25.11.2014, až do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej. Výrokom III. uložil žalobkyni povinnosť do 30 dní od nariadenia neodkladného opatrenia podať na súd žalobu proti žalovanému o plnenie z úverovej zmluvy. Výrokom IV. poučil žalobkyňu, že aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebude v stanovenej lehote podaná. Výrokom V. rozhodol, že žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré po právoplatnosti uznesenia vydá súdny úradník.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil poukazom na § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 prvá veta, § 329 ods. 2, § 336 ods. 1, 2, § 337 ods. 1, 2, 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa v podanom návrhu uviedla, že dňa 25.11.2014 došlo k uzatvoreniu zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500091102 medzi ňou a žalovaným, na základe ktorej bol žalobkyni za poplatok vo výške 150 eur poskytnutý úver vo výške 1.500 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 42 mesačných splátkach s výškou mesačnej splátky 81,99 eur a úrokovou sadzbou 18,08%. V rovnaký

deň bola prostredníctvom formulárovej zmluvy uzatvorená aj Dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8500091102. Podľa žalobkyne bola zmluva o úvere zo dňa 25.11.2014 absolútne neplatný právny úkon aj pre nedodržanie písomnej formy v zmysle § 46 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), pretože žalobkyňa žiadala v žiadosti zo dňa 14.11.2014 úver vo výške 1.500 eur so 42 mesačnými splátkami vo výške 81,99 eur, žalovaný žiadosť schválil dňa 25.11.2014, pričom v oznámení o schválení úveru boli uvedené nové náležitosti zmluvy, ktoré samotná žiadosť neobsahovala, a to rozdelenie mesačnej splátky, dátum splatnosti prvej a poslednej splátky. Čo znamenalo, že ak tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické, nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. Žalobkyňa poukazovala na § 44 ods. 2 OZ a podľa žalobkyne tak nedošlo ku konsenzu medzi zmluvnými stranami, a preto schválenie žiadosti zo strany žalovaného bolo potrebné považovať za nový návrh, na ktorý žalobkyňa nepristúpila. Pre úplnosť ďalej uviedla, že zmluva ako celok by bola neplatná aj z iných dôvodov. Pri výške úveru 1.500 eur, z ktorého si veriteľ započítal poplatok za poskytnutie úveru vo výške 10% (150 eur), bolo neprijateľné, aby veriteľ získal celkovú odplatu za úver v podobe ďalších úrokov, ktorú uvádzal v zmluve vo výške 26,17 eur, čo však nezodpovedalo skutočnosti. Pri celkovej hodnote, ktorú musel spotrebiteľ vrátiť 3.443,58 eur predstavovala RPMN hodnotu vo výške 72,70%. S prihliadnutím aj na neurčité a nejasné vymedzenie výšky mesačnej splátky, ktorá bola určená sumou 81,99 eur, ale zároveň sumou 47,43 eur, pričom spotrebiteľ nemal možnosť výberu úveru bez dohody o poskytnutí služieb, bola v časti určenia výšky splátky neplatná (§ 37 ods. 1, § 39 OZ). Pri neplatnej zmluve sú zmluvné strany povinné vysporiadať sa v zmysle zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1 a nasl. OZ. Z uvedeného dôvodu bola pohľadávka žalobcu premlčaná v celom rozsahu, pretože subjektívna doba uplynula dňa 25.11.2016 a objektívna doba uplynula dňa 25.11.2017, preto žalovaná vzniesla námietku premlčania. V zmluve o úvere absentovali aj ďalšie obligatórne časti v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti, nesprávna RPMN, nesprávna úroková sadzba, údaj o celkovej výške úveru), bez ktorých by bola zmluva bezúročná a bez poplatkov. Keďže bola zmluva o úvere neplatná, malo to za následok absolútnu neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, pretože vedľajší záväzok sledoval osud hlavného záväzku. Ak by sa podľa žalobkyne pripustilo, že zmluva bola bezúročná a bez poplatkov, dohoda o zrážkach zo mzdy bola v takomto prípade v zmysle § 39 OZ neplatný právny úkon, nakoľko žalovaný si touto dohodou zabezpečil plnenie, na ktoré nemal nárok a to zmluvný úrok, poplatky a zmluvnú pokutu spojenú s omeškaním. Dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahovala určité a zrozumiteľne výšku pohľadávky, ktorá mala byť uvedeným zabezpečovacím prostriedkom zabezpečená. Opisovala len možné spôsoby jej vzniku a takéto dojednanie považovala žalobkyňa v zmysle § 37 ods. 1 OZ za neurčité a nezrozumiteľné. Za neurčité žalobkyňa pokladala aj zvýraznené zmluvné dojednanie článku dohody týkajúcej sa výšky splátok, ktoré neprímerane zvýhodňovalo zmluvnú stranu veriteľa a predstavovalo obchádzanie dohody. Žalobkyňa nemohla nijako túto dohodu ovplyvniť a táto dohoda nebola individuálne dojednaná. Žalovaný pristúpil k vykonávaniu zrážok zo mzdy listom zo dňa 22.07.2019, prílohou ktorého bola predmetná dohoda. Vyššie uvedený skutkový a právny stav umožňoval siahnuť žalovanému na majetok žalobkyne prostredníctvom jej zamestnávateľa na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky, resp. neplatného právneho úkonu. Podľa názoru žalobkyne vyplývalo z predložených dôkazov nebezpečenstvo bezprostrednej hroziacej ujmy, ako jeden z predpokladov nariadenia neodkladného opatrenia. Právnu ochranu žalobkyne, zamedzením vykonávania zrážok zo mzdy na základe neoprávneného titulu, tak bolo možné zabezpečiť výlučne nariadením neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. d) CSP. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanému mal uložiť povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu, a tým sa podľa žalobkyne dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami vo vzťahu k výkonu zrážok na základe predmetnej dohody. Dočasným nevykonávaním zrážok zo mzdy sa nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav vo vzťahu k stranám sporu, a žalovanému ako oprávnenej osobe z danej zmluvy nevznikne nenapraviteľná ujma, keďže táto spoločnosť má možnosť uplatňovať svoje nároky súdnou cestou, o čom ju prvostupňový súd vo výroku svojho rozhodnutia poučí. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia priložila žalobkyňa žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru (zo dňa 14.11.2014) a zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500091102 zo dňa 25.11.2014, dohodu o zrážkach zo mzdy č. 8500091102 zo dňa 25.11.2014, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, list zamestnávateľovi žalobkyne na zrážanie zrážok zo mzdy zo dňa 22.07.2019.

3. Súd sa oboznámil s návrhom žalobkyne ako i s obsahom ňou predložených listín a zistil nasledovné. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.11.2014 uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným mal súd za preukázané, že žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyňi ako dlžníkovi spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur so splatnosťou úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky bola stanovená na

sumu 81,99 eur, poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 150 eur, celková čiastka na úhradu bola vo výške 2.142,06 eur, RPMN úveru bola vo výške 25,84%, priemerná RPMN vo výške 36,30% a ročná úroková sadzba vo výške 18,08%. Z dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8500091102 zo dňa 25.11.2014 súd zistil, že žalobkyňa - dlžník podpísaním tejto dohody vyjadrila súhlas s tým, že jej zamestnávateľ môže vykonávať zrážky zo mzdy v prípade neplatenia dlhu z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným. Zo žiadosti o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 22.07.2019 súd zistil, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne GLASGOLD, s.r.o., so sídlom Bratislavská 445, Dubnica nad Váhom, IČO: 45 462 178 o vykonávanie pravidelných mesačných zrážok zo mzdy v maximálnej možnej miere až do vyrovnania celého dlhu, pričom zároveň oznámil, že do konca splátkového kalendára ostáva uhradiť 2.340,86 eur a vzhľadom na omeškanie so splátkami jej bola vystavená na základe zmluvných podmienok zmluvná pokuta, čím sa celková dlžná suma navýšila o ďalšie poplatky a celkový dlh žalobkyne bol vo výške 4.092,05 eur. Žalovaný ďalej uviedol, že po dozrážaní celkovej sumy zamestnávateľ žalobkyne dodrží oznámenie, že istina pôžičky vrátane príslušenstva bola splatená a vykonávanie zrážok je možné ukončiť. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa v konaní osvedčila, že jej hrozí ujma spočívajúca v tom, že dochádza k zrážkam z jej mzdy v prospech žalovaného na uspokojenie jeho pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy pritom umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práv, a to ex offo súdnu kontrolu zákonnosti zmluvných plnení pre dodávateľa (žalovaného), napríklad z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok, dodržania náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, platnosti dojednaní úrokov z úveru, dobrých mravov a podobne. Je dôležité poskytnúť spotrebiteľovi ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa na eurokonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Žalobkyňa predloženými listinami osvedčila skutočnosť potrebnú pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a tiež bolo osvedčené nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy, a preto súd návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia proti žalovanému vyhovel. Súd v súlade s ustanovením § 336 ods. 1 CSP uložil žalobkyňi povinnosť podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej. Pričom v zmysle § 336 ods. 2 CSP súd vo výroku uznesenia uviedol strany a predmet konania vo veci samej, zároveň žalobkyňu poučil, že ak žalobu v stanovenej lehote nepodá, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší (§336 ods. 3 CSP). Súd žalovaného nepoučil v zmysle § 337 ods. 1 CSP, nakoľko bola žalobkyňi uložená povinnosť v lehote 30 dní podať žalobu vo veci samej v zmysle § 336 ods. 1 CSP. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP za použitia § 255 ods. 2 CSP, keďže žalobkyňa mala voči žalovanému plný úspech, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, pretože súd vyhovel návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré žiadala žalobkyňa uložiť žalovanému, v celom rozsahu.

4. Proti tomuto uzneseniu podali včas odvolanie žalobkyňa a žalovaný.

5. Žalobkyňa podala odvolanie proti výrokom III. a IV. Uviedla, že považuje rozhodnutie okresného súdu čiastočne za nesprávne, a preto podala proti výrokom III. a IV. odvolanie v zmysle § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Podľa jej názoru súd nesprávne postupoval, ak uložil žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej, nakoľko vzhľadom na to, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne trvalá úprava pomerov čo sa týka zrážok zo mzdy, súd by správne postupoval, ak by poučil žalovaného o možnosti podať žalobu o zaplatenie dlžných splátok z predmetného úveru. V odôvodnení napadnutého uznesenia však zrozumiteľným spôsobom nevysvetlil prečo nepoučil žalovaného o možnosti podať žalobu o zaplatenie dlžných splátok a zároveň nevysvetlil, prečo uložil povinnosť žalobkyňi podať žalobu o plnenie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. januára 2019, sp. zn. 6Cdo/98/2017). Nariadením neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanému uloží povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne, sa dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami vo vzťahu k výkonu zrážok na základe špecifikovanej dohody. Súd preto nemusí uložiť žalobkyňi povinnosť podať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP). Nová právna úprava upúšťa od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. Dočasným nevykonávaním zrážok zo mzdy sa ale nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav vo vzťahu k strán sporu a žalovanému ako oprávnenej osobe z danej zmluvy nevznikne nenapraviteľná ujma, keďže táto spoločnosť má (v prípade, že žalobkyňa sama neuspokojí jej zákonné nároky) možnosť uplatňovať svoje nároky súdnou cestou, o čom ju prvoinštančný súd vo výroku svojho rozhodnutia poučil. Uvedený právny názor potvrdil Krajský súd Trnava vo svojom rozhodnutí 25Co/165/2017 zo dňa 20.09.2017. Taktiež uznesenie Krajského súdu Nitra zo dňa 28.02.2018 sp. zn. 25Co/30/2018. Uložením povinnosti podať v

určitej lehote žalobu vo veci samej (§ 336 CSP) sa súd zaoberá iba v prípade nariadenia neodkladného opatrenia, t. j. pri vyhovení návrhu pred začatím konania vo veci samej. Z obsahu návrhu však musí vyhodnotiť, či má požadované neodkladné opatrenie povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Za predpokladu, že nariadené neodkladné opatrenie procesne konzumuje vec samu a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, súd povinnosť na podanie žaloby žalobcovi neuloží. Ustanovenie § 330 ods. 2 CSP výslovne umožňuje nariadiť aj neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Kritériom pre prípustnosť takéhoto rozhodnutia je, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci. Spravidla ide o prípady špecifických zdržovacích nárokov. Vzhľadom na variabilitu individuálnych právnych vzťahov nemožno vylúčiť procesnú situáciu, keď sa navrhovateľ bude návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhať rozhodnutia, ktoré bude z hľadiska výroku totožné s eventuálnym rozhodnutím vo veci samej. Môže ísť o návrh počas konania, v ktorom sa už žalobca domáha identického meritórneho výroku, alebo aj o návrh pred začatím konania vo veci samej, v ktorom sa mieni navrhovateľ takéhoto výroku domáhať. Súd teda vždy individuálne vyhodnotí, či povaha prejednávanej veci pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia z hľadiska totožnosti výrokov (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. (. Beck, 2016, 1123 - 1124 s.). V danej veci samotné neodkladné opatrenie, ktorým súd ukladá povinnosť žalovanému ako veriteľovi zdržať sa zrážok zo mzdy žalobkyne ako dlžníka, postačuje na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany a zabezpečenie trvalej úpravy pomerov medzi stranami, rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia tak konzumuje rozhodnutie vo veci samej. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie nesprávne časovo obmedzil trvanie neodkladného opatrenia (do právoplatného rozhodnutia vo veci samej) podľa § 330 ods. 1 CSP a uložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej podľa § 336 ods. 1 a 2 CSP (žalobu o plnenie z úverovej zmluvy) pretože neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami (§ 330 ods. 2 CSP). V danej veci by preto súd správne postupoval, ak by v zmysle § 337 ods. 1 a 2 CSP a poučil žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej s uvedením strán, predmetu konania a o

právnych následkoch s tým spojených. Priamo zo znenia druhej vety § 337 ods. 2 CSP vyplýva, že následné konanie vo veci samej sa môže týkať aj reštitučných, reparačných, kompenzačných alebo satisfakčných nárokov, ktoré bezprostredne súvisia s právnymi účinkami nariadeného neodkladného opatrenia a jeho prípadným výkonom (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. (. Beck, 2016, 1140 s.). Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je vôbec zrejmé, prečo žalobkyňa v postavení dlžníka má podať žalobu o plnenie z úverovej zmluvy voči žalovanému ako veriteľovi. Ak konajúci súd mienil takýmto bodom výroku uložiť žalobkyni povinnosť podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalovanému, nie je zrejmé prečo by mala žalobkyňa postupovať takýmto spôsobom. Zároveň uvádza, že bod III. napadnutého uznesenia je nesprávny aj z toho dôvodu, že voči nej je vedené rozhodcovské konanie na Slovenskom arbitrážnom súde sp. zn. 08/09/18, na dôkaz čoho predkladá výzvu na podanie žalobnej odpovede. Z uvedeného dôvodu by bolo súdne konanie zastavené pre prekážku skôr začatej veci v zmysle § 159 CSP. Nariadením neodkladného opatrenia, ktorým súd žalovanému uloží povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne, sa dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami vo vzťahu k výkonu zrážok na základe špecifikovanej dohody. Súd preto nemusí uložiť žalobcovi povinnosť podať žalobu vo veci samej (§ 336 ods. 1 CSP). Na základe uvedených skutočností navrhovala, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu na ďalšie konanie a priznal jej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalovaný v podanom odvolaní uviedol, že namieta nezákonnosť nariadenia neodkladného opatrenia, ako aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia. Žalovaný poukázal na fakt, že žalobkyňa k dnešnému dňu neuhradila ani len sumu, ktorú od žalovaného prijala. Poslednú úhradu žalobkyňa vykonala dňa 22.12.2017. Z opísaných skutočností bolo zrejmé, že na strane žalobkyne absentoval záujem vôbec splatiť to, čo prevzala a nariadené neodkladné opatrenie malo žalobkyni zaistiť možnosť nesplatiť ani sumu 247,28 eur. Podstatou neodkladného opatrenia je poskytnutie okamžitej a dočasnej úpravy právnych pomerov, a tak zabezpečiť buď budúci výkon exekúcie pred jej zmarením, alebo potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov. Neodkladnosť tohto procesného prostriedku sa týka nie len jeho právnych dôsledkov, ale aj predpokladov a podmienok vydania. Predbežná úprava v podobe neodkladného opatrenia má byť aj vyvážená, čo v prípade nariadeného neodkladného opatrenia dané rozhodne nebolo. Povinnosť doplatiť sumu 247,28 eur je objektívne nespochybniteľná a skutočnosť, že ju mal doplatiť spotrebiteľ nie je exkulpáčnym dôvodom, pre ktorý by tak žalobkyňa nemala spraviť.

Podmienkou je tiež primeranosť zásahu neodkladným opatrením do práv a oprávnených záujmov účastníka konania, voči ktorému neodkladné opatrenie smeruje. Z uvedeného vyplýva, že neodkladné opatrenie musí byť primerané a nesmie vyvolávať právne účinky, ktoré idú nad rámec nevyhnutnosti. Uvedené kritéria v tomto prípade splnené neboli a nariadené neodkladné opatrenie bolo v úplnom rozpore so zákonnou úpravou, na ktorú súd v odôvodnení poukázal. Z obsahu uznesenia nebolo možné preukázateľne zistiť, z akých skutočností súd vychádzal pri posudzovaní otázky osvedčenia rozhodujúcich skutočností a bezodkladnej potreby úpravy vzťahov medzi účastníkmi. Súd iba všeobecne konštatoval osvedčenie rozhodujúcich skutočností, teda to, o ktoré skutočnosti svoje závery opieral z napadnutého uznesenia nevyplývalo, preto v tejto súvislosti považoval žalovaný rozhodnutie za nepreskúmateľné. Zmluva o úvere je odplatnou zmluvou a pre jej dojednanie je potrebná dohoda o podstatných náležitostiach, ktorými sú na jednej strane záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka peňažné prostriedky v jeho prospech, na druhej strane záväzok dlžníka poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu za ich poskytnutie. Nie je zrejmé, na základe akých okolností súd pri svojom rozhodovaní dospel k záveru, že žalobkyňa mala povinnosť z poskytnutých úverov vrátiť iba sumu, ktorá jej bola skutočne poskytnutá. Prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy sa pristupuje k splneniu povinnosti dlžníka, t. j. k úhrade splátok úveru. Podstatou dohody o zrážkach zo mzdy je, že platiteľ mzdy dlžníka uhradza na základe dlžníkovho súhlasu jeho splatný dlh pomocou zrážok zo mzdy a tieto poukazuje na účet veriteľa, čím sa spláca veriteľova pohľadávka. Tento inštitút patrí k tradičným prostriedkom zabezpečenia záväzkov, ktorý upravuje Občiansky zákonník a slúži najmä k úhrade dlhu zo zmluvy, jeho splátok a úrokov. Tento zabezpečovací inštitút nebol zo spotrebiteľského práva zákonodarcom vylúčený ako neprípustný, zákonodarcu s ním výslovne počíta, čo jasne deklaruje posledná novela zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinná od 01.05.2014. Dohoda o zrážkach zo mzdy v čase jej uzavretia ani následne nebola vylúčená ako spôsob zabezpečenia záväzkov v spotrebiteľských zmluvách. Výkon zrážok je regulovaný zákonom, takže aj realizácia tohto zabezpečenia má len zákonný obsah a základ. Žalovaný ďalej uviedol, že neodkladné opatrenie nebolo možné nariadiť bez osvedčenia aspoň základných predpokladov, ktoré odôvodňovali jeho nariadenie, teda pri jeho nariaďovaní nebolo možné vychádzať iba z tvrdení žalobcu, nakoľko nemuseli zodpovedať pôvodnej vôli prejavenej pri dojednaní právneho úkonu, ako aj skutkovému a právnemu stavu veci. Ohľadne skutkového hľadiska je nevyhnutným predpokladom úspešnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia taký stupeň presvedčivosti osvedčenia skutkových okolností v ňom tvrdených, pri ktorom je dôvodný predbežný skutkový záver, že tvrdené skutkové okolnosti sú pravdivé. Predpokladom úspešnosti návrhu z právneho hľadiska je to, že z tvrdených a primerane osvedčených skutkových okolností možno vyvodiť predbežný záver o pravdepodobnom úspešnom uplatnení alebo bránení práva toho, kto vydanie predbežného opatrenia žiada. Súd sa musí pri rešpektovaní účelu a hraníc predbežnosti zaoberať aj otázkou práv a povinností, ktoré tvoria obsah právneho vzťahu účastníkov, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Zásady rozhodovania o neodkladných opatreniach neboli uznesením súdu rešpektované. Súd nijako neuviedol dôvody, ktoré ho viedli k predbežnému záveru o existencii bezprostrednej ujmy na strane žalobkyne. Rovnako nebolo z rozhodnutia zrejmé, z akých konkrétnych predložených dôkazov mal súd preukázanú zákonnú dôvodnosť na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd ani minimálnym spôsobom nepreveril skutočnosť, aké nároky sa prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy uhradza, teda či išlo o istinu pohľadávky, príslušenstvo a podobne. Súd neodôvodnil, prečo bolo potrebné pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia, v čom boli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie a prečo bolo potrebné ho nariadiť v rozsahu, ktorý vyplýva z uznesenia. Nariadením neodkladného opatrenia sa zaviedol stav, kedy žalobkyňa nemôže byť efektívne donútená uhradzať to, na čo sa zaviazala v zmysle dojednaných zmluvných podmienok. Aj s ohľadom na postup súdu, na základe ktorého bolo nariadené neodkladné opatrenie (bez vykonania dokazovania, len na základe tvrdení žalobkyne), teda neodkladné opatrenie prichádza do úvahy len výnimočne a len v nevyhnutnej miere. Ani jedna z týchto požiadaviek nebola pri napadnutom uznesení dodržaná. V dôsledku napadnutého uznesenia bola žalovanému odňatá zákonná možnosť požadovať vykonávanie zrážok zo mzdy aj v rozsahu tej časti splátok, ktorá zodpovedá napríklad splácaniu istiny. Nariadené neodkladné opatrenie neprimeraným spôsobom zasiahlo do zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania v neprospech žalovaného. Strohé konštatovanie súdu ohľadom dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevykazovalo ani základné predpoklady na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Popiera tvrdenie žalobkyne o nedodržaní písomnej formy v súvislosti s nesúladosť výšky RPMN. Rozdiel medzi uvedenými časťami v bode 5 a bode 6 zmluvy o revolvingovom č. 8500091102 je v údajoch o RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá, pričom táto skutočnosť vyplýva z právnej úpravy a tiež zo súdnej praxe. Zákon č. 129/2010 Z. z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o RPMN bude

dohodnutý. Taktiež popiera tvrdenie žalobkyne o absencii termínu konečnej splatnosti úveru. Obsah zmluvy č. 8500091102 tvoria zmluvné dojednania, ktorú sú v zmysle článku 14 zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o revolvingovom úvere uvedené v článku 7, zmluvných dojednaní. Z ustanovenia článku 9 zmluvných dojednaní vyplýva doba trvania zmluvy, kde je uvedené, že zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na dobu neurčitú. Z ustanovenia článku 4 zmluvných dojednaní vyplýva deň splatnosti poslednej splátky úveru. Termín koncovej splatnosti bol riadne uvedený a bola splnená zákonná požiadavka. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15. Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500091102 obsahuje určenie termínu konečnej splatnosti viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok, spôsobom vyplývajúcim z článku 4 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti a explicitným vyjadrením presného dátumu v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi k zmluve č. 8500091102 zo dňa 25.11.2014. Žalovaný poukázal na to, že záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje smernici 2008/48 ES. Na základe vyššie uvedeného navrhoval, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne a prizná mu náhradu trov konania.

7. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uviedla, prečo považovala zmluvu za neplatný právny úkon. Zmluva nebola neplatná len pre nesúlad údajov o RPMN v bode 5 a 6 zmluvy o úvere, ale preto, že oznámenie o schválení úveru žalovaným predstavovalo jednostranný právny úkon, ktorý žalovaný zmenil a to doplnením ďalších náležitostí, ktorá samotná žiadosť zo dňa 14.11.2014 žalobkyne o poskytnutie úveru neobsahovala. Poukázala na ustanovenie § 44 ods. 2 OZ a tvrdila, že medzi zmluvnými stranami nedošlo ku konsenzu ohľadom náležitosti zmluvy o revolvingovom úvere a preto schválenie žiadosti zo strany žalovaného bolo potrebné považovať za odmietnutie návrhu a nový návrh, na ktorý však žalobkyňa nepristúpila, keďže oznámenie o schválení úveru dlžníkovi bolo jednostranným právnym úkonom, na ktorom chýbal podpis žalobkyne. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi nemohlo byť súčasťou zmluvy o úvere, pretože išlo o jednostranný právny úkon, na ktorom chýbal podpis žalobkyne. Keďže zmluva o úvere bola neplatná, malo to za následok aj neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Pre prípad, že by konajúci súd nevyhodnotil zmluvu o úvere za neplatný právny úkon, žalobkyňa uviedla, že zmluva o úvere by bola pre absenciu obligatórnych náležitostí bezúročná a bez poplatkov. Oznámenie o schválení úveru bolo vypracované žalovaným až po podpísaní žiadosti a keďže na tomto dokumente chýbal podpis žalobkyne, oznámenie o schválení úveru nemohlo nahradiť náležitosti zmluvy o úvere. Keďže zmluva o úvere bola bezúročná a bez poplatkov, žalovaný si dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečil aj plnenie, na ktoré nemal nárok, a to zmluvný úrok a rôzne poplatky spojené s omeškaním. S poukazom na ustanovenie § 39 OZ bola dohoda o zrážkach zo mzdy neplatný právny úkon. Poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/42/2018 zo dňa 21.08.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/102/2018 zo dňa 21.11.2018, na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/73/2019 zo dňa 05.04.2019. V danom prípade žalobkyňa preukázala existenciu právneho vzťahu medzi stranami konania a preukázala aj to, že tento právny vzťah vyžaduje bezodkladnú úpravu. Výkonom práv z dohody o zrážkach zo mzdy žalobkyne v prospech veriteľa by mohlo v danom prípade dôjsť k zásahu do práv a právom chráneného záujmu navrhovateľky. Žalobkyňa preukázala potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, pretože veriteľ požiadal jej zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy podľa predmetnej dohody o zrážkach zo mzdy, ktoré sa majú vykonávať až do oznámenia žalovaného o uspokojení jeho pohľadávky. Na základe uvedených skutočností navrhovala, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a V., ktoré napáda žalovaný ako vecne správne potvrdil a vo výrokoch III. a IV. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu na ďalšie konanie.

8. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výrokoch I., II. IV a V. ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť a v napadnutej časti vo výroku III. je potrebné uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP zmeniť.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

12. Podľa § 329 ods. 1 veta prvá CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán, a bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

14. Podľa § 330 ods. 2 CSP ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej.

15. Podľa § 336 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

16. Podľa § 337 ods. 1 CSP ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a ak navrhovateľovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 neuloží, poučí strany, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených. Lehotu na podanie žaloby súd neurčuje.

17. Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie, a to vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo existuje obava, že exekúcia rozhodnutia bude ohrozená. Nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a osvedčí sa dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Potrebné je vychádzať z nalievavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Dôkazné bremeno, resp. bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín. Neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom zo dňa 23.08.2019 domáhala uloženia povinnosti veriteľovi neodkladným opatrením zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy dlžníka č. 8500091102 zo dňa 25.11.2014 (ďalej len „dohoda o zrážkach zo mzdy“) zabezpečujúcej Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500091102 zo dňa 25.11.2014 (ďalej len „zmluva o úvere“). Súd prvej inštancie mal za to, že žalobkyňa osvedčila potrebu bezodkladne upraviť pomery a z tohto dôvodu nariadil neodkladné opatrenie, ako sa domáhala navrhovateľka. Súd prvej inštancie zároveň uložil žalovanému povinnosť, aby oznámil zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy, ďalej žalobkyňu uložil povinnosť, aby do 30 dní od nariadenia neodkladného opatrenia podala na súd žalobu proti žalovanému o plnenie z úverovej zmluvy, poučil ju, že aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebude v stanovenej lehote podaná a rozhodol o trovách konania.

19. Odvolací súd po preskúmaní veci zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa v danom prípade preukázala potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, teda v danom prípade osvedčila existenciu predpokladov potrebných pre nariadenie neodkladného

opatrenia. Súd prvej inštancie správne posudzoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zo zákonných hľadísk osvedčenia dôvodnosti návrhu, opísania rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia, osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a tiež potreby dočasnej úpravy vzťahov medzi stranami sporu a správne uznal tento návrh za dôvodný. V prejednávanej príhode ide o nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov sporových strán. Dôvodom tejto úpravy má byť podľa žalobkyne ochrana jej majetku, teda majetková ujma spôsobená tým, že sú z jej mzdy vykonávané zrážky, a to na základe spornej dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa tak osvedčila existenciu právneho vzťahu medzi ňou a žalovaným, osvedčila aj svoje tvrdenie o existencii Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 25.11.2014, a takisto aj to, že žalovaný požiadal jej zamestnávateľa o vykonávanie zrážok z jej mzdy. Na základe tejto dohody o zrážkach zo mzdy teda má dôjsť, alebo už dochádza k zrážkam zo mzdy žalobkyne v prospech žalovaného na uspokojenie jeho pohľadávok zo spotrebiteľskej zmluvy. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy pritom umožňuje obísť dôležitý prvok unijného práva, a to ex offio súdnu kontrolu zákonnosti zmluvných plnení pre dodávateľa, napríklad z pohľadu neprijateľných zmluvných podmienok, z pohľadu dodržania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo z pohľadu platnosti dojednania úrokov z úveru z pohľadu dobrých mravov a podobne. Je dôležité spotrebiteľovi poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v euronekonformnom procese zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy umožňuje uhradiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy bez súdnej kontroly, na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad. Odvolací súd teda zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Súdna prax vyžaduje na plnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch medzi stranami sporu a ani, že v dôsledku neodkladného opatrenia nevznikne neprimeraná ujma stranám sporu, teda ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Na druhej strane dočasným nevykonaním zrážok zo mzdy sa nevytvorí nenávratný a nenapraviteľný stav vo vzťahu strán sporu a žalovanému ako oprávnenej osoby zo zmluvy nevznikne nenapraviteľná ujma. V prípade neúspechu žalobkyne v konaní vo veci samej, bude nepochybná jej povinnosť uhradiť pohľadávky tak, ako vyplývajú zo zmluvy uzatvorenej medzi účastníkmi a právo domáhať sa žalovaného uspokojenia svojej pohľadávky zrážkami zo mzdy žalobkyne. Preto je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné a nie neprimerané neodkladným opatrením zabezpečiť úpravu pomerov sporových strán tak, že súd uloží žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy a povinnosť oznámiť zamestnávateľovi žalobkyne, aby upustil od vykonávania zrážok zo mzdy v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy až do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej. Hmotnoprávne otázky súvisiace s platnosťou dohody o zrážkach zo mzdy budú relevantné len pri rozhodovaní vo veci samej a neprichádza do úvahy ich posudzovanie v danom štádiu konania o nariadení neodkladného opatrenia. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd považoval uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch I., II., IV. a V. za správne a preto v tejto časti uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

20. Čo sa týka výroku III., ktorým súd prvej inštancie uložil žalobkyňi povinnosť do 30 dní od nariadenia neodkladného opatrenia podať na súd žalobu proti žalovanému o plnenie z úverovej zmluvy, považoval odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie sčasti za nesprávne. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že uložením povinnosti zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy sa dosiahne trvalá úprava pomerov medzi stranami vo vzťahu k výkonu zrážok zo mzdy a preto súd nemal uložiť žalobkyňi povinnosť podať žalobu proti žalovanému vo veci samej. Uviedla, že zákon upustil od koncepcie predbežnosti neodkladných opatrení, z dôvodu ktorého nie je nevyhnutné, aby v predmetnej veci vždy nasledovalo aj konanie vo veci samej. Odvolací súd túto námietku nepovažoval za opodstatnenú a v tejto súvislosti uvádza, že ide o prípady, kedy návrh na nariadenie neodkladného opatrenia tzv. konzumuje vec samu, a teda samotné neodkladné opatrenie poskytuje stranám trvalú úpravu ich pomerov rovnako, ako by táto mohla byť dosiahnutá v konaní vo veci samej. Ustanovenie § 330 ods. 2 CSP umožňuje súdu nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Totožnosť obsahu nariadeného neodkladného opatrenia s výrokom vo veci samej je potrebné skúmať vždy individuálne podľa okolností konkrétneho prípadu. Súd je povinný poskytnúť ochranu tomu, kto sa vydania neodkladného opatrenia domáha, ale tiež rešpektovať práva toho, proti komu takýto návrh smeruje. Nie je možné konštatovať, že nariadením neodkladného opatrenia sa trvalo usporiadajú práva tam, kde je potrebné preskúmať vec riadnym dokazovaním vykonaným vo veci samej. Preto v predmetnej veci, keďže išlo o dohodu o zrážkach zo mzdy zabezpečujúcu spotrebiteľský vzťah z úverovej zmluvy žalobkyne a žalovaného ako veriteľa, je zjavné, že povaha takejto dohody, ktorá umožňuje aj bez prieskumu samotnej úverovej zmluvy, či dohody o zrážkach zo mzdy v zmysle

požiadaviek podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, bezdôvodne uspokojiť veriteľa na úkor žalobkyne ako spotrebiteľky, osvedčuje potrebu bezodkladne upraviť pomery strán, pokiaľ bolo preukázané že veriteľ takúto dohodu o zrážkach zo mzdy použil, a teda požaduje od zamestnávateľa žalobkyne vykonávanie zrážok zo mzdy, ako to bolo preukázané v predmetnej veci. Teda potreba bezodkladne upraviť pomery strán existuje. Osvedčenie bezodkladnej potreby upraviť pomery strán však nemožno zamieňať s riadnym dokazovaním, ku ktorému by došlo vo veci samej. Zákon ako jednu z foriem zabezpečenia spotrebiteľskej zmluvy umožňuje aj túto formu, t. j. formu dohody o zrážkach zo mzdy. Preto samotné konštatovanie, že táto dohoda môže bezdôvodne zasiahnuť do práva spotrebiteľa v prospech veriteľa ešte nestačí. Je potrebné preto skúmať, tak samotnú dohodu o zrážkach zo mzdy z hľadiska jej platnosti podľa zákona č. 250/2007 Z. z., či v podmienkach spotrebiteľskej úpravy aj samotnú zmluvu o úvere, keďže dohoda o zrážkach zo mzdy je akcesorická k zmluve o úvere a ako taká nemôže zabezpečovať také povinnosti, ktoré by boli v zmluve o úvere neprijateľnými podmienkami. Takýto prieskum však vybočuje z rámca prieskumu v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a preto je ho možné vykonať len v konaní vo veci samej.

21. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie správne uložil povinnosť žalobkyni podať proti žalovanému žalobu vo veci samej, avšak nesprávne jej uložil podať žalobu proti žalovanému o plnenie z úverovej zmluvy. V prejednávanej veci, keďže sa žalobkyňa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa uplatňovania práv z dohody o zrážkach zo mzdy, z dôvodu, že ju považuje za neplatnú, mal súd prvej inštancie správne uložiť žalobkyni povinnosť podať voči žalovanému žalobu o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

22. Odvolací súd záverom pritom zdôrazňuje, že v konaní o nariadení neodkladného opatrenia nie je úlohou súdu posudzovať opodstatnenosť nároku žalobkyne vo veci samej, ale úlohou súdu v konaní o nariadení neodkladného opatrenia je len skúmať, či sú splnené vyššie uvedené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, čo v danom prípade mal odvolací súd za preukázané. Neodkladné opatrenie teda neprejudikuje konečné rozhodnutie vo veci samej, nariadením neodkladného opatrenia žalobkyňa nenadobúda žiadne práva, o ktorých bude, ak podá žalobu rozhodnuté až vo veci samej a ak žalobu nepodá v stanovenej lehote, súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení podľa § 336 ods. 3 CSP zruší. V konaní o nariadení neodkladného opatrenia sa preto okolnosti len osvedčujú a vychádza sa zo stavu, ktorý existuje v čase nariadenia neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je teda rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnej žalobkyni odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100%.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).